

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

maliciose quenamur in aliquo et quod peribis adūt
latoris aut fraudulentis utrum ad decim
piendū: frēs sūt phariseos. Interro gem⁹
igit nos nō rētates sed scire desiderantes
nēdū scientia q̄ sit intellect⁹ informativa:
s̄z magis affectiōis excitatiua quod ē no
bis p̄ncessa riū. Nā bene scire et male vi
uerem⁹: nihil aliud ē q̄ seipm̄ p̄dēnare. Ex
emplū habemus in iphis phariseis q̄b̄ oī
cebat dñs. Lu. xj. Gle vob̄ legisperitis q̄
tulisti clauē scieip̄ iho nō introistis z eos
q̄ introibāt phibustis. Unū z Lu. xij. dñ.
Seru⁹ scies volūtate dñi sui z nō faciens
plagis: yapulabit multis.

Erit⁹ ar. Aud. zc. Lauere ne ihs si
Amiles phariseis q̄ de mādat⁹ q̄dē lo
qbāf̄ nō faciebat cu tñ leḡ scia sine ope
nihil. p̄sc. Unū dt ipat̄. L. d̄ sc̄dis nupti⁹
l. Legib⁹ nr̄is mores int̄edim⁹ corrigeret
Et. xxij. q. v. Prodest. Hoc solū bñ agit
vt vita hom̄ corrigat. Nā q̄d yalz alicui
ap̄ p̄ncip̄ scire p̄stutioes p̄nc̄is z h̄
rū facere. Applica. Ro. ii. No auditores
legis iusti sūt: s̄z factores iustificabūt̄.

Unica. xvij. p̄ tri. Ser. ii.

Q uod est
q. zc. In oīb̄ dūites faci
est: in illo in oī p̄bor in oī
scia sic testimoniu ch̄bi p̄firmatū ē in vob̄
ita vt nibil desti vob̄ in v. g. expec. re. iefu
ch̄bi dñi nr̄i. j. Loz. i. Hoc dixit obseruā
tib⁹ dī mādata. Et sūt ibi tria p̄siderāda
Primum: corinthioz p̄medatio. In oī
bus dūites zc.

Scđm: p̄medatiois rō. sic testimoniu
ch̄bi p̄firmatū est. zc.

Terzū: rōnis p̄firmatio: ita q̄ nibil zc
Propt̄ hec bñ dt. ps. Brā ges cui⁹ ē dñs
de⁹ ei⁹ p̄p̄ls quē elegit̄ hereditatē sibi.

Quod est. zc.
P̄ Rim⁹ ar. An oīa decalogi obligent
ad p̄cepta formata: Q, sic. Deuter.
xv. Juste q̄d iustū ē exeq̄is. Cōtra. Dic
bierony. Anathema sit q̄ dē dēu p̄cepisse
impossible. S̄z nō ē in prāte p̄ctōris ifor⁹
mare oīa sua. R̄sidet Bosi. in. iij. disti.
xxvij. Oīa formata p̄nt̄ dīci duplicit̄.
Quo mō p̄ exclusionē deformitatis p̄cti.

Et h̄ mō p̄cepta obligat ad oīa formata
q̄r obligat ad vitanda peccata mortaliā
H̄to mō p̄ positionē dignitat̄ meriti. Et
sic accepit̄ p̄p̄le. Et tūc distinguendū
est q̄ qdā ē obligatio absolute ita q̄ si nō
faciat: omissois reatu incurrit. Alio ē cō
ditionalis vice si vult h̄re p̄misū. Et h̄ mō
mādata obligat ad oīa formata. Si aut̄
loquamur de obligatione absolute h̄ p̄t̄
ē duplicit̄. Aut̄ loquendo de mādat⁹ in
vnū collectis reductis vice ad tuo mādat⁹
ta charitatis: z sic obligat ad op̄format⁹
tū. Ut in se: si h̄z h̄oyū possit in illud eri
revit̄ in p̄paratoe ani. Teneat em h̄o q̄m̄
plere mādata decalogi: vt p̄ h̄ p̄paret io⁹
cū gr̄e. Aut̄ loquendo de q̄libet mādato sin
gillatioz z p̄ se: z sic nō obligant ad opera
formata. Ad illud aut̄ qd̄ obijcit dicēduz
q̄ qdā ē mod⁹ iusticie q̄ facit op̄us meritorii.
Ali⁹ est q̄ excludit deordinationē in
tentiois. Et hic est in p̄cepto aut̄ pris
mus. Hec Bōn. P̄o fūd. Multuz est
attendendū ad dei mādata cu diā de lez
gib⁹ hūanis dicat. Juvenalis. Respice qd̄
moneant leges: qd̄ curia mander: premia
q̄nta bonos maneat q̄ fulmine iusto. Et
txys z capito ruerint dānante senatu. Unū
z Aristo. i. politico p̄. Sic optimū aiāluz
est h̄o lege fruēs: ita pessimū est a legez iu
sticia separatus. Sed q̄ritur An manda
ta legis diuine. zc. Dic rñ. vt supra. Ex q̄
oclude q̄ nō p̄t̄ ee p̄cepti trasgressio ab
q̄ deformitate p̄cti: nec tñ erit meritoria
ei⁹ impletio absq̄ gr̄a z charitate. Ideo
bñ dicit paulus. j. Loz. xij. Si charitatem
nō habuero nibil sum. Heu heu vbi nūc
charitas: Rara certe nūc charitas ad dē
um: penē nulla ad p̄ximū. Osee. iiij. Nō ē
maledictū: mēdaciū: homicidiū: furū: et
adulteriū: iundauerūt: z sanguis sanguis
nē tetiḡt, zc. O miseri pensate: q̄ tremen
da sit diuine legis trasgressio. Figura
Erodij. xij. In datione legis ceperūt aut̄
diri tonitrua z voces z tuba terribilit̄ so
nans: z erat mons totus terribilis adeo
vt p̄p̄ls nō auderet iuxta stare. vt habeat
Erodij. l. Hoc enim fuit figura horrois
q̄ē passuri sunt mandatorū transgressio
res i. aspectu iudicis. Unū ibid̄ ait moyses

Diuina. XVII. post Trini.

ad p̄lūm. Ut p̄baret vos venit de? t ut
terror illi? esse in vobis t nō peccaretis.
Ads art. In p̄ced. xc. In hoc dicen?
dū de salvator; ḡrola r̄sione q̄ l; &
tētans pharise? interrogaret eū: tu benigne
r̄ndit di. Diliges dñm t;. sc̄q̄ ibi; t. p̄p̄le
Ubi tria ponit p̄ ordinē

Primo p̄mi mādati exp̄ssione.
Sc̄do sc̄oī mādati sup̄additionē.
Tertio veriusc̄ p̄fectionē

Primo i ḡr̄. dicēs: Diliges dñm deum
tuū ex toto corde tuo t ex tota anima tua et
ex tota mēte tua. Chrys. Nō dicit: timet s̄z
diligere. Timere em̄ est seruoz: diligere filii
oru. Timor sub necessitate est: dilectio in
libertate. Idē. Diligere deū ex toto corde
de: test ut cor tuū nō sit inclinatū ad alie?
rei dilectionēz: magis q̄ dei. Diligere euz
ex tota anima: est certissimū h̄ie qm̄ in p̄si
tate: t firmū esse in fide. Tota yo mēte di
ligere: est ut oēs sensus deo valer. Luius
em̄ intellect̄ deo ministrat: cui? sapia cir
ca deū est: cui? cogitatio ea q̄ dei sūt tra/
c̄rat: cui? memoria q̄ bona sunt recorda/
tora mēte diligit deū. Glo. Ex toto corde
.i. intellectu: Aia. i. volūtate: H̄ete. i. meh
moriātū nihil ei p̄trariū sentias: aut ye/
lis: aut recorderis. Bern. Toto corde. i.
sapient̄ suggestionē diaboli ne seduca/
mur. Tota anima. i. dulcis p̄tra delectatio/
nes carnis ne alliciamur. Tota mēte: id ē
fortiter p̄tra p̄ssuras mōi ne opp̄mamur
Subiungit et dñs: Hoc est maximū t p̄mū
mādatu. maximū inq̄ dignitate: qz d̄ ma
ximo. i. deo diligēdo. Et p̄mū in inten
tione subiectis. Finis em̄ in infētioē p̄cedit
ea q̄ sunt ad finē. **S**c̄do ponit r̄. dicēs:
Scom aut̄ sile est huic. Nō eq̄le d̄t: sed sile
qz de actu sili. i. de dilectione: vel de re sili
deo. s. de hoie q̄ est imago dei: in q̄ etiā d̄s
diligēt sicut rex in sua imāgine honorat: vt
dicit Chrys. Et ponit illō sc̄om d̄. Dilig
ges p̄mū tuū sicut teipm. i. ad id ad qd̄
teipm. s. ad iusticiā et salutē: t eo ordine q̄
teipm. s. pl̄ aia; q̄ corp̄. Jo d̄t Aug. Uli
de p̄us si iā nosti diligere teipm: t p̄mitto
tibi. prim quē diligas sicut teipm. Si aut̄
nō nosti diligere te: timeo ne decipias p̄xi
mū sicut te. **T**ertio ponit illorū duoz mādatoz
p̄fectioēz di. In his duob̄ may

datis tota lex p̄det t p̄p̄he. Ro. xiiij. Ple
nitudo legi est dilectio: q̄ vtiq̄ dilectio di
t p̄imi forte facit aim ad oia bona exequi
daz mala sustinēda. Lan. vi. Fortis ē ve
mors dilectio. Exem̄ in li. de apib. Luy
quidā canoniz̄ reglar; dicit? Joānes pos
lin: p̄dicaret in moasterio cātipratis cas
nonicoz reglarū iuxta cameracū i festo
aploz. Philiippi t Ia. Et verbū illō dñis
cū h̄et in manib; Qui manet in mez ego
in eo: hic fert fructū mltū. Et credz p̄fati
onib; illi p̄bo insisteret: p̄go qdām anicla
feruētissima spū cepit p̄mo intra se freme
re: p̄ nimio ardore deuotiois in oib; mē
bris. Aut. Sed cū ter aut q̄ter rep̄meret
circūlentū phib; sociap; tandem p̄dict⁹
religiōlus inseguibile bte aie unione cū do
comixture aq̄ t vni p̄pauit. Quo adito
spūs dicte p̄ginis coi ei? q̄li multū abloz
spiraculo lagūculam rūpere solet: cū san
guinis effusioē t clamore dirupit: t sic ipa
in p̄spectu oim expirauit. De dilectionē ac
p̄imi habem̄ notabile exemplū in bea
zo Joāne euāgelista q̄ r̄frequenter discipu
lis dicebat: Filoli diligite alterutp. Luy
q̄ interrogare cur tāsepe hoc diceret. Re
spondit: quia preceptū dñi est. Ut p̄au
lus Ro. xiiij. Qui d̄ligeret p̄mūz: legem
impleuit.

Etri art. Aud. r̄. Nō est ḡ h̄qren
dum de diuinis mandatis: qm̄ oia
ptinent ad dilectionē que facilis est cum
sit actus voluntatis. Auditē peccatores
An nō timetis dāmari qui q̄ridie cōtra
dei mandata facitis. Forte dicitis: Deus
non est ita terribilis sicut olim fuit Ade.
Dicūt etiā aliqui q̄ hoc faciebat ad ter/
rendū nos: sicut et de dñliuio r̄. et de pu
nitione Chore Hume. xvij. Et ita de mul
tis alijs Cuius legis transgressorib; Audi
dite quid dicat leg. Si impialis maiestas
.L. de legibus. Senteetia cōtra aliquē da
ta pro aliquo casu nedū pro illo: sedetia p
oib; seq̄ibus similis offense debet ser
uire. Et decretalis de excessib; prelatō
rum. ca. j. Pro vestris excessib; vos ta
liter punieimus q̄ timore pene vestre ce
teri a similibus abstinebūt. Nam punitio
vni? d̄z esse metus mltōp. P̄de exemplū iu
sta legē. qd̄ ḡ mō dicit? o p̄ctores. Auditē

lesum dicēt: Mar. xiiij. Qd q̄tē yobis sit: quā iuit facias. Iō Sēn ad Lu. D²
dico: oib⁹ dico: vigilate. Et q̄re vigilabim⁹
q̄r horredū est incidere in manu dei vītē
tis. Heb. x.

Dōnica. xvij. post Trinitatē.

Sermo tertius.

Qod est.

q

z̄c. Eōfirmabit vos vsc⁹ i-

finē sine crīmīe in die adū-
tus dñi nr̄i teli ch̄i. j. Lop. j. Si ei⁹ mā⁹
data obseruetis: ffirmabit vos z̄c. vbi sc̄

tria cōtemplanda.

P̄mū desideranda pmissio. Confir-
mabit vos.

S̄m̄ pmissionis procuranda cōditio
sine crīmīe.

Tertiu⁹ eiusdē p̄tinuatio. Et iteruz in
die dñi z̄c. vsc⁹ i finē. De his trib. j. P. e.
v. Iōe p̄ficiet: ffirmabit: solidabit⁹.

Quod z̄c.

P̄mū ar. In lex vet⁹ sit grauior no-
ua: Q, nō. Ars ⁊ virt⁹ sit circa dif-
ficile: ḡ vbi maior ſtus: ibi maior difficultas:
s̄z maior ē ſtus in lege noua. Cōtra.
Datt. ij. Jugū meū suave ē: et dñ mieu-
leu. R̄ndet Bo. i. ij. dis. vi. De duab⁹
legib⁹ est loq̄ tripliciter. Primo mō-
rōne p̄ceptoz obligatū: et sic qntū ad nu-
merū lex vet⁹ erat ḡuoz p̄pt mltitudinē
iudicatiū ⁊ ceremonialiū. Quātū ho ad
pfectionē ⁊ arduitatē: ḡuoz ⁊ diffīcliz⁹ est
euāgeliū. Sc̄do mō rōne affectionum
monitiū. et sic leu⁹ ē euāgeliū: (ad cuius)
obſuantiā moner amor q̄ alleuat on⁹) q̄
vetus lex ad cui⁹ obſuantiā monebat tu-
mor cui iūcta erat ḡuis punitio: qd figu-
ratū fuit. Ero. xvij. ybi dī q̄ mā⁹ moysi
erāt ḡues. Tertio mō rōne sacramēto
rū adiunatiū: et sic multib⁹ leuior ē lex noua.
q̄ yetus: q̄r sacra ve. le. multū habebant
pōd er⁹ ⁊ paz. de efficacia ſtut⁹. Ecōtra
ho sacra noue leḡ paruā h̄nt difficultatē
⁊ mltā vtilitatē. Ad illud aut qd obijct
dicēdū q̄ v̄t⁹ ec̄ dī circa difficile ſp̄ natu-
re ſp̄uate ſtute: nō at ſp̄ecuti nature ifor-
mate ⁊ p̄ gr̄ am eleuate. Hec Bo. Pro-
fūd. In huānis ogib⁹ ſuitas difficultas
puenit pleriq̄z ex voluntate. Nā vt de Te-
rēcius. Nulla ē tā facilis res q̄n diffīclis

sit: quā iuit facias. Iō Sēn ad Lu. D²
operā ne qd vnc̄ iuit facias. Involen-
te nō ē necessitas. Qui ſperia libēs accipit
p̄f̄ acerbissimā ſuitus effugit. Lu. ḡ q̄ri
tū de ſuitate leḡ no. ac ve. z̄c. Dic r̄n.
v̄t̄. Et q̄ clude q̄ deuotio multū alle-
uiat opus. Un Ber. Elbi amor nō labor
ſz ſapor. et Aug⁹. Dia ſeuia ⁊ imanta: fa-
cilia ⁊ p̄pe nulla facit amo. Sed h̄c nūc
impletur p̄phetia pauli dicens. ij. Tūn.
ij. Erūt hoies ſeipos amates. z̄c. ſeq̄ ſi
ne affectiō z̄c. O de⁹ q̄ ſurſime affectiōe
ſp̄alū: ſz mlti affiūt, ad carnalia: mul-
ti ad terrena. Fac inuectivas. Et q̄mūlī
ſit ſine affectiō. Sp̄ualit̄ ſo eo p̄ opa nō ſit
deo accepta. E gura. Leuit. ij. p̄cipitur
thus ſoni i ſacrificiis. Et Leuit. vij. Ignis
in altari ſp̄ ardebit; que nutriet ſacerdos
ſubjicien̄ ſigna manu per ſingulos dies.
Per thus ſiḡ deuotio q̄ ⁊ q̄ ignē ſiḡ q̄
ignis deuotiois nutriendus ē p̄ ligna b̄/i
nap. Pſiderationū. Ubi aut ē h̄mō deuo-
tio: nibil ē ḡue. Un ⁊ Ero. xvij. poſtq̄ di-
ctū ē q̄ erāt man⁹ moysi graues. Aaron ⁊
hur posuerūt lapidē ſub ſeu ſuſterabant
man⁹ ei⁹. Aaron interpr̄at mōs forz ſuſ
motanū: ſi ſiḡ elevationē mētis. A cele-
ſtia. Et hur interpr̄at lumē aut ignis ſeu
icēdū: ſi ſiḡ feruorē deuotōis. Iſti duo
ſuſtinēt ſi alleuat man⁹. i. opa ſubjicio ſo
lapidē. i. ch̄im cui⁹ p̄ſideratio oia reddit
leuia. Un ſup illō. Iō. v. Dandata ei⁹
ḡua nō ſit. Glo. Habēti charitatē.

Eōs ar. In pced. z̄c. In iſto dicen⁹
dū de p̄uosa phariseoz pſutatiōe.
Or em̄ vt ait Chryſo. Judei existimant
es ch̄im purū hoiem ee tentabāt cu⁹: neb⁹
q̄ tentaſſent ſi filiū dedredidiffent: ſo vo-
lens eis ondēre q̄ de⁹ erat: tale interroga-
tionē eis p̄pouit: dicēs. Quid vob⁹ videt
de ch̄o. i. de messia pmissio cui⁹ fili⁹ eſt.
Hoc ſo forte q̄rit: q̄r ex q̄ totā legē dixere
rat ad duo mādata dilectiōis: vult oſten-
dere hec duo mādata reduci ad vnu dili-
gibile qd ē ch̄is. Nibil em̄ diligif ſāq̄ ſo
⁊ p̄m̄ ſi ch̄is. Dicūt ei David: credē
tes illū ee purū hoiem. Ait illis: arguedo
in ſrīu. Quō ḡ ſi ch̄is eſt pur⁹ ho vt cre-
ditis: dauid eu in ſp̄uſcō vocat eum dñm
ſuū: qd nō liceret ſi eet fili⁹ ei⁹. Dicit enī
dauid. Dixerōns dño meo: ſedē a deſtris